

només això sinó que, a més a més, hem arribat a un acord per a ampliar-la en 700 milions més. Per què? Perquè fa falta.

I resulta increïble, quan u arriba a un govern després d'haver recuperat durant temps l'autogovern, i especialment en els últims vint anys de govern de la dreta, i que més de cinc-cents centres educatius ens hagen demanat reformes importants o noves construccions, més de cinc-cents centres educatius que necessiten de 1.800. Com pot ser? Què es va fer durant tots eixos anys perquè ara ens toque fer actuacions en més de cinc-cents centres educatius? Últimament hem citat algunes notícies que pareix, no?, que aclarien un poc què és el que es feia en aquells moments. Però és que, per a nosaltres, eixa etapa no només l'hem deixada enrere sinó que, a més a més, ara estem executant cinc vegades més i estem en la línia de poder-ho fer sis i set vegades més. Perquè es faja una idea, només ara, al mes d'octubre, hem executat més de cent milions d'euros en infraestructures educatives. És cinc vegades més que tot l'any sencer de l'últim any del govern de la dreta.

Hui, possiblement, els puc dir que superarem amb escreix, no només aquest any sinó l'any vinent pel ritme de les obres. I això, com deia vosté, està generant no només que els xiquets i les xiquetes estiguen en millors condicions en els centres que ja estan acabats o que estan reformats, sinó llocs de treball, ocupació, per a més de 276 empreses valencianes, per a més de 276 empreses, més de sis mil treballadors que tenen feina gràcies a l'impuls públic, si?, allò públic que injecta a l'economia ocupació, i és necessari i per això també ho fem.

I mire, per què volem que eixe balanç siga –i és– satisfactori? Perquè allà on visitem ara els centres –com vosté deia–, les comunitats educatives no només creuen i veuen que està avançant sinó que, a més a més, també demanen qüestions qualitatives; ja no necessiten pensar només en tindre uns centres rajoles, és que ja poden pensar en un centre amb instal·lacions de qualitat, amb instal·lacions innovadores en patis coeducatius, com l'últim que vaig visitar a Canals, en què les xiquetes i els xiquets ocupen l'espai central i no es quede en la precarietat del passat, en les infraestructures del passat.

Per això treballem, i per això el Pla Edificant és un èxit col·lectiu de totes i tots, gràcies als ajuntaments de tots els colors polítics que estan treballant perquè això siga possible, gràcies a la societat valenciana que ens hem permés arribar a solucions i no al de sempre del passat.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Senyories, passem a la pregunta 970, formulada per la diputada Mercedes Ventura, del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Educació, Cultura i Esport, sobre la manipulació històrica en els llibres de text utilitzats en els centres educatius.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Ventura Campos:

Señoría, como dice mi compañero, Llopis, acabada la publicidad, vamos a lo serio.

Recientemente, un grupo de padres nos ha trasladado su inquietud en ver la redacción en un libro de texto de tercero de la ESO, un libro de texto de valenciano, de un instituto de Valencia, el siguiente enunciado, el anunciado dice: «El 9 d'octubre de 1238, Jaume I conquerí la ciutat de València, ens atorgà els furs i instaurà el cristianisme i el català com la llengua oficial. Aquests fets assenyalen el naixement d'un poble valencià, i per això d'aquesta data ha esdevingut la festa dels valencians».

Pero estas inconcreciones en este libro de texto no son nuevas; ya mi grupo parlamentario, en la anterior legislatura, en febrero del 2019, realizamos una queja de un informe de un experto independiente sobre el contenido de dos libros de texto que se utilizan en Bachillerato en la asignatura de Valenciano, denunciamos el galimatías de confusiones históricas deliberadas, en términos completamente anacrónicos, de denominaciones y delimitaciones territoriales inventadas, y nos encontramos que dos años después siguen las mismas inconcreciones y el señor Marzá no ha hecho nada al respecto.

Señor Marzá, usted me responderá que la elección de los libros los elige el centro, eso ya lo sabemos; me dirá que la *conselleria* no recomienda ni pública ni impone ningún libro; también me dirá, como me dijo la semana pasada en la comparecencia, que usted no llama cada noche a los 78.000 profesores para decirles qué hay que hacer, ¡faltaría más!, pero me parece vergonzoso que no denuncie estas incorrecciones existentes en los materiales curriculares, pero sí que denuncia públicamente que no van a respetar la decisión de una jueza ante las medidas cautelares de retirar treinta y dos libros donados por el Ayuntamiento de Castellón a los centros educativos por un presunto delito de odio. Sí que me gustaría que invirtiera el mismo esfuerzo y con la misma energía para también corregir estas inconcreciones.

¿Va a hacer algo usted al respecto de las quejas que han denunciado las familias?

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller. Esperarem que la senyora Ventura arribe a l'escó.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Efectivament, *retorno al pasado*. Després d'haver parlat de la realitat, ara tornem huit-cents anys enrere, ni més ni menys

que ens anem a 1238, senyories. (*Aplaudiments*) 1238, després d'una pandèmia, tota la prioritat que té el grup de Ciudadanos és parlar de què es parlava fa huit-cents anys en aquesta terra.

La seua prioritat no és l'educació. Si ho fora, estaria fent com fem nosaltres, posar més professorat quan hi han menys alumnes.

La seua prioritat no és la pandèmia. Si no, estarien parlant de com estem mantenint les mesures perquè els xiquets i les xiquetes tinguen les millors condicions i els centres educatius siguen els espais més segurs que hi ha per a socialitzar a l'actualitat.

I la seua prioritat tampoc és la pre-ocupació, les tres qüestions que són pràcticament les prioritats dels valencians i les valencianes a hores d'ara. Si no, estaríem parlant de per què estem invertint 100 milions d'euros en infraestructures educatives a hores d'ara, executades, executades al mes d'octubre, o estem ampliant la Formació Professional.

No, estem regressant a huit-cents anys passats. I, per això, perquè vosté deixi de continuar fent el que fa últimament, que és evidenciar que el seu grup, efectivament, no està aquí, està en liquidació, doncs intente i demane que o bé retire la pregunta o que bé la conteste vosté mateixa. Vosté, que s'ha format en dos universitats catalanes, estic segur que no va tindre ningun problema en entendre quan donaven classes en català allí, a la universitat on vosté estudiava.

O aplique el mètode Marta Martín o el mètode Rivera.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem amb la formulació de la pregunta per part de la diputada Mercedes Ventura.

La senyora Ventura Campos:

Señor Marzà, me alegra que tenga este interés de conocer mi currículum, y muy orgullosa de formarme en la universidad de Castellón y en otras universidades.

Señor Marzà, resulta que estamos hablando de historia, la historia de Valencia. Y usted, como gran responsable que es de la educación, debería velar por la veracidad de los libros de texto, velar por la calidad educativa y vigilar que los materiales curriculares no contienen falsedades històriques sobre la identitat de la Comunidad Valenciana. Y, sobre todo, velar por el respeto y la tolerancia. (*Aplaudiments*)

Hablamos de libros de diferentes editoriales de la asignatura de Valenciano –aquí tengo los informes, que creo que ni se los ha leído, se los entregué en febrero del 2019–, que paradójicamente utilizan el término *valenciano* solo en el título, en la tapa del libro, porque dicen que aquí asumen que se habla el catalán. Oiga, señor Marzà, que usted está en la Comunidad Valenciana, no está gobernando en Cataluña, y

le recuerdo que hay un Estatuto de autonomía que dice que en esta comunidad se habla el valenciano, no el catalán.

También quiero decirle que hay gran diversidad lingüística en esta comunidad, afortunadamente, y los diferentes libros analizados ofrecen un relato histórico fundacional en Cataluña de corte nacionalista, retomando el origen de Cataluña del siglo IX, cuando ni el nombre de la entidad de Cataluña existía. Y, sobre todo, engrandeciendo territorialmente la Casa de Barcelona para convertirla en el reinado confederado de la Corona de Aragón, hablando de que los reyes de Aragón son reyes de las «confederaciones catalanoaragonesas», convierten los condados ya en reinos.

Y, es más, en su intención de reducir este contexto histórico y lingüístico de Valencia, estos manuales lo patrimonializan en el ámbito catalán. Son muchas de las erratas que existen en este manual, y no voy a entrar en el detalle porque si quiere se los vuelvo a entregar.

Pero para finalizar sí que le quiero recordar que siempre hemos apoyado al colectivo LGTBI y no vamos a permitir que se vulneren ni sus derechos ni sus libertades. Estoy con usted en que hay que educar en diversidad, claro que sí. Pero, oiga, desde la tolerancia y el respeto a todas las sensibilidades, y el respeto a las decisiones judiciales.

Señorías, respeto, y más cuando lidera usted la *conselleria* de educación. Porque entendemos que educación es respetar, y entendemos que la libertad de unos pocos no puede reducir ni coartar la libertad de otros.

Y con esto no quiero decir coaccionar ningún tipo de expresión. Sí que le pido que respeten todas las decisiones.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada acabada de formular la pregunta, acabarà la resposta l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Li deia que vosté mateixa tenia l'oportunitat de contestar-se a la seua pròpia pregunta per a deixar de seguir fent el ridícul amb este tipus d'actuacions que fa, per allò de ser professora universitària i ser coherent amb l'acadèmia.

Li deia que aplicara el mètode Marta Martín o el mètode Albert Rivera. Per què li he dit això? Doncs, mire, just avui eixia una entrevista de la diputada, exdiputada del seu partit, Marta Martín, que deia que per als llibres de text s'hauria de «consultar la Real Academia Española de la Lengua». Doncs consulte-la vosté. Consulte la real acadèmia espanyola de la llengua i que mire la definició de valencià què diu, en la Real Academia Española de la Lengua, i vorà que el llibre no diu

res malament, perquè diu exactament el mateix que diu la Real Academia Española de la Lengua.

O li he dit també que aplicara el mètode Rivera. Perquè el seu líder espiritual, que els va abandonar, però vaja, era el seu líder espiritual, deia, ni més ni menys, quan se li preguntava si el programa de Ciudadanos estaria disponible en català, eusquera i gallec, i algú li va dir: «I en valencià no?». Ell va riure i va repetir: «Estarà en català». I el senyor Mata va recuperar *(veus)* el vídeo fa ben poquet...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories...

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

...Així que vostés mateixos es responen a vostés mateixos. *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Però, no només això... Si foren educats no estarien interrompent. *(Veus. Aplaudiments)* Si foren educats no estarien interrompent, totalment. El temps, president? *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor, no estan vostés en l'ús de la paraula...

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Seguiu, seguiu. *(Veus)*

Ja heu acabat?

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies... *(Veus)* Gràcies per la vostra educació...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, no estan vostés en l'ús de la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies.

Mireu, continue dient que no només això, ni el mètode Marta Martín ni el mètode Rivera els serveix a vostés mateixos, són un partit molt coherent, sinó que supose que l'aproximació acadèmica tampoc l'avalen, no? Els parle de l'aproximació que fa l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en una aproximació crítica al *Llibre dels fets*, i ahí diu el que diu el llibre que vosté vol censurar. I dic censurar, sí, perquè abans he dit «pareix que tornem huit-cents anys enrere». És que, malauradament, la censura igual està més al dia del que pensàvem, la censura de llibres.

I, efectivament, vosté diu que s'ha d'educar sense coaccionar. La primera manera de no coaccionar és no censurar els llibres. I, precisament, no censurar els llibres és el que necessiten els nostres xiquets i xiquetes per a educar-se en llibertat.

I no només això, sinó complir la llei... *(Veus)* Complir la llei...

Continuen, és que es posen molt nerviosos, d'un tema de fa huit-cents anys. Jo no sé, ja podrien haver-se tranquil·litzat.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Per favor, senyories.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Volen seguir? Gràcies.

Doncs deia que censurar llibres precisament és el camí contrari d'aquell partit que deia que venia a ser un partit liberal, per allò de la llibertat, un partit d'*extremo centro* que són clarament cada dia més.

I sobretot, per eixos xiquets i xiquetes que necessiten educar-se en llibertat, que no necessiten estar tancats en armaris i que s'ha de complir la legalitat, clar, i la complirem. Clar que anem a complir la legalitat. Per això els xiquets i les xiquetes necessiten i continuaran educant-se en diversitat i en diversitat afectivosexual.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

L'il·lustre diputat Juan Carlos Caballero formularà la pregunta 968, en nom del Grup Parlamentari Popular, a l'honorable